

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

11. december 2018

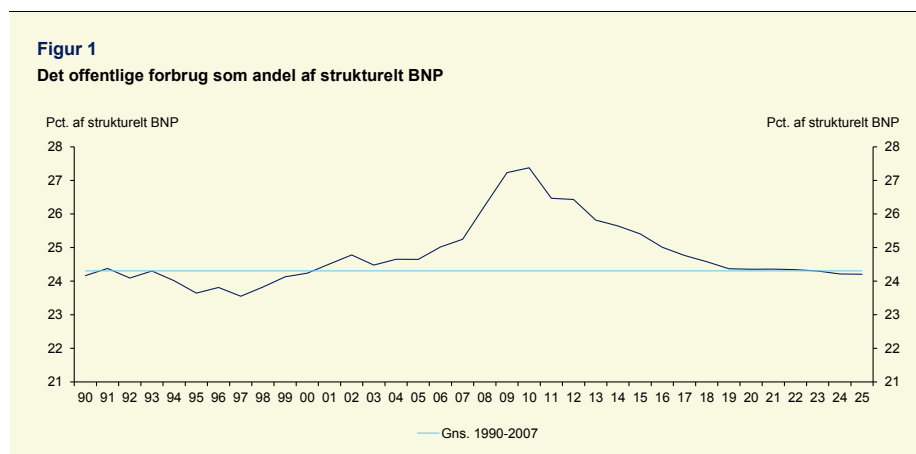
Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 142 (Alm. del) af 13. november 2018 stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Spørgsmål

Det fremgår af svaret på FIU alm del - spørgsmål 58, at der er sket en "normalisering" af niveauet for det offentlige forbrug siden 2010. Vil ministeren oplyse, hvordan det fastlægges, hvilket niveau af offentligt forbrug, der er "normalt"? Vil ministeren herudover oplyse, om det følger af regeringens politik at nedbringe det offentlige forbrug til dette "normale" niveau eller lavere?

Svar

Det offentlige forbrug som andel af strukturelt BNP toppede i 2010 efter nogle år med ekstraordinære store stigninger, herunder særligt 2008 og 2009. Efterfølgende er der sket en gradvis tilpasning ned mod et niveau, der ligger nærmere det gennemsnitlige niveau set over en længere periode, jf. figur 1. Det er det, der menes med en gradvis normalisering af niveauet. I 2017 udgjorde det offentlige forbrug således ca. 24¾ pct. af strukturelt BNP, mens gennemsnittet for perioden 1990-2007 er ca. 24¼ pct.

Kilde: Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2022, august 2018.

I *Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2022* (august 2018) forudsættes det reale offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) i gennemsnit at vokse med 0,4 pct. årligt frem mod 2025. Det svarer til regeringens målsætning om en basisrealvækst

på 0,3 pct. tillagt det substantielle løft af forsvaret, *jf. Forsvarsforlig 2018-23* (januar 2018). Den forudsatte forbrugsvækst giver anledning til, at det offentlige forbrug i 2025 udgør en andel af strukturelt BNP, der omtrent svarer til det historiske gennemsnit i perioden 1990-2007, *jf. figur 1*. Forudsætninger om realvæksten i det offentlige forbrug frem mod 2025 skal ses i sammenhæng med, at der i det opdaterede 2025-forløb er indregnet en reserve til regeringens øvrige politiske prioriteringer, der udgør ca. 14¹/₄ mia. kr. (2019-priser) i 2025. Såfremt reserven udmøntes helt eller delvist til offentligt forbrug, kan det offentlige forbrug som andel af strukturelt BNP blive højere end forudsat i figur 1.

Det væsentlige for regeringen er i sidste ende ikke, om forbrugsvæksten præcist rammer en bestemt vækstrate eller udgør en bestemt andel af strukturelt BNP, men derimod at realvækst i det offentlige forbrug sker som et led i en klar og aktiv prioritering, så ressourcerne i den offentlige sektor bliver udnyttet bedst muligt.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister